

Inblick i antisemitismens illvilliga agenda?

AV JESPER SVARTVIK

I skrivande stund skakas världen av en finanskris. Regeringar, företag, organisationer och privatpersoner över hela världen påverkas av denna utveckling. I tider av oro är det brukligt att de sedvanliga syndabockarna plockas fram, dammas av och tas i anspråk. Det dröjde därför inte länge förrän hängivna konspirationsteoretiker vädrade morgonluft; genast försökte de leda i bevis att finanskrisen är de traditionella strykpojknas fel. I krisens kölvatten har vi därför sett hur ”judar”, ”sionister” och ”den judiska lobbyen” anklagas för det som har inträffat. Än en gång – för vilken gång i historien (?) – menar alltså somliga att det mest ansvarsfulla sättet att reagera i en allvarlig och komplex situation är att sprida antisemitiska påståenden. Låt mig ge tre exempel:

För det första; en officiell talesman för Hamas, Fawzi Barhoum, har hävdad att bankkrisen har orsakats av ”den judiska lobbyen”.

För det andra; ett otal bloggare har på sistone vidarebefordrat den antisemitiska ”rättan-i-pizzan-historien”, vilken hävdar att 400 miljarder dollar överfördes till israeliska banker just innan banken Lehman Brothers gick i konkurs. Detta är uppenbarligen ännu en vers på samma gamla visa som vi har hört så många gånger förut: Omedelbart efter den 11 september 2001 spreds ett rykte med vindens hastighet – ja, snabbare än vinden, med bredbandens hastighet – att 4 000 judar med anställning i World Trade Center stannade hemma från arbetet just den dagen, uppenbarligen därför att de i förväg kände till attacken.

För det tredje; Svenska kommittén mot antisemitism har tidigare haft anledning att uppmärksamma Gilad Atzmons budskap och bloggar. Förra året inbjöds han nämligen till

Sverige av organisationer knutna till Sveriges största politiska parti: Broderskap och ABF. I flera artiklar i Expressen, och sedan i ett nyhetsbrev, påpekade SKMA att Gilad Atzmon är en antisemit, och att de organisationer som anordnade debatten borde ha haft omdöme nog att inse detta. De försvarade emellertid beslutet att inbjuda honom till Stockholm och hävdade att han endast uttryckte kritik mot Israel. Hur har då denne Gilad Atzmon reagerat på finanskrisen? I artikeln ”Credit Crunch or rather Zio Punsch?” (ungefär ”Finanskris eller sionistiskt knytnävsslag?”) skriver han följande:

Vid det här laget undrar du kanske om jag anser att finanskrisen är en sionistisk konspiration. I själva verket är den motsatsen. Den är faktiskt en sionistisk olyckshändelse. [...] Denna sionistiska olyckshändelse är en inblick i den politiska sionismens illvilliga agenda.

You may wonder at this stage whether I regard the credit crunch as a Zionist plot. In fact it is the opposite. It is actually a Zionist accident. [...] This Zionist accident is a glimpse into Political Zionism's sinister agenda.

(Middle East Online, 7 oktober, 2008.)

Jag undrar vad representanterna för de organisationer som inbjöd Gilad Atzmon till Sverige nu anser om hans budskap. Det har uppenbarligen inte förändrats. Hävdar de fortfarande att han ägnar sig åt legitim kritik av Israel? Vad mer krävs för att komma till insikt om antisemitismens illvilliga agenda?

Jesper Svartvik
Ordförande Svenska kommittén mot antisemitism

Ansvarig utgivare: Jesper Svartvik

Artiklar i Nyhetsbrevet som ej författats av SKMA:s ordförande eller SKMA representerar inte nödvändigtvis SKMA:s åsikter.